

Синичково

18. IX. 922

92.6.

Данс,

искаш ли да ти разгледая една
приказка? Ато обичам! Тя е особено те-
сера обичам. Понекогата право в тира-
жерна. Понякогата.

Към 11 часа вратата на една от ста-
ите на южната джонка вика се отваря. ~~В~~
Влиза една млада жена, с млада
рашца на уста. Уморено дъх. Хвърля
~~касиона~~ на една от престолите. По мейда
първо на меката, по масата, приваря
вратата, затваря вентил, следва до масата.
— Влез!

Вратата се отваря: — Прозанте, а вас
оде, спокон! — Кичеро, кичеро! Похвалу-
ста!

Това е проф. Лев Николаевич. В три-
десетото отделение се отпраздновава малко обре-
натият му асанс. Малки сиви очи,
поизвадила кудрива коса. Той държи нещо,